

opusdei.org

**“Lid zijn van het
Opus Dei betekent
het christelijk leven
beleven, dat is alles.”**

Kike Gómez Haces is de
voorzitter van de Vereniging
Vrouw en Bedrijf. Zij vertelt
welke invloed het heeft op haar
leven numeraire van het Opus
Dei te zijn.

17-4-2006

Wat is de kleur van haar bril? Lila.
Misschien. Of misschien niet.
Inderdaad, het is een kleur die direct

op het netvlies springt, en zowel beleefd als vastbesloten is. Als Kike Gómez Haces zich probeert te verbergen dan kan zij haar hoofd breken.

Maar zij verbergt zich niet. Deze zakenvrouw, voorzitter van de Vereniging Vrouw en Bedrijf die ongeveer duizend leden in de regio Asturias telt, laat zich op dezelfde manier zien als haar bril. Of misschien nog opvallender. Het is verbazingwekkend dat zij al tijdens de eerste impasses van het gesprek openlijk verklaart dat zij numeraire van het Opus Dei is.

“Waarom zou ik dat verbergen? Lid zijn van het Opus Dei is uiteindelijk het christelijk leven beleven, en verder niets meer. Wie zal mij nu vertellen wat het Opus Dei is! Al het andere is puur gehoor geven aan praatjes en verhalen. Het Opus Dei is het christelijk leven beleven op een

veeleisende manier. Lid zijn van het Opus Dei is voor mij een buitenkans. Het christelijk leven geeft zin aan mijn leven, het heeft me geholpen om beter te worden, om gelukkiger te zijn en om in mijn werk iets meer te zien dan een middel om veel geld te verdienen, om zorg aan anderen te geven.”

Ik veronderstel dat “De Da Vinci Code” bij u niet in de smaak is gevallen. Jullie komen er niet zo goed van af.

“Achter al dit soort zaken zit geen andere bedoeling dan geld te maken ten koste van het Opus Dei. Het Opus Dei is de begunstigde van die mediadrukke, van al degenen die zich ervan bedienen. Het Opus Dei heeft slechts het religieuze aspect van mijn leven beïnvloed. Slechts dat. Zij zeggen me niet hoe ik zaken moet doen. Ik ben vrij.”

Maar niet iedereen vertelt het zo openlijk en op het eerste gezicht, zoals u.

“Dat is iets dat hoort bij de sfeer van het spirituele, er zijn mensen die het niet zeggen juist omdat het een zaak is van privacy.”

Een antwoord zo direkt als haar bril. Kike Gómez is iemand die aanstekelijk kan lachen. Zij straalt een soort stormwind uit. De in Mexico geboren vrouw ging naar Asturias terug toen zij 7 jaar oud was. De familie vestigde zich in Oviedo. Twee jaar na de terugkomst overleed haar vader en haar moeder moest het roer overnemen van een kinderrijk gezin.

Dit voorbeeld heeft haar rijp gemaakt: “Mijn moeder leerde ons onafhankelijke vrouwen te zijn die het leven het hoofd weten te bieden zonder afhankelijk te zijn, noch economisch noch gevoelsmatig”. Zij

omschrijft haar moeder als een gedecideerde en vastbesloten vrouw. “Toen wij in Oviedo aankwamen, konden slechts zij en een andere Cubaanse vrouw auto rijden. Het moet het jaar 1962 zijn geweest. Wij – en zij refereert nu aan haar zus Charo, aanwezig tijdens het gesprek – gingen naar de school van de Zusters Theresianen. Toen zij ons van school afhaalde kwamen de zusters te voorschijn om te zien of dat alles met die SEAT 1500 wel door de beugel kon. Mijn moeder was een vrouw die zich daar niets van aantrok.”

En hoe heeft zij jullie groot gebracht? Nam ze geld mee uit Mexico?

“Ja, het geld van thuis was Mexicaans geld, maar als je het niet goed beheert... Zij is een zeer bekwame weduwe. Zij investeerde het in bakstenen. Zij zei altijd tegen ons dat

de huizen gekocht worden terwijl zij alleen nog maar op de kaart staan. Ik herinner me dat zij een keer met de Kerst zei: ‘Jongens, dit jaar hebben wij geen cadeautjes, wij moeten een huis kopen’. Wij aanvaardden dat als vanzelfsprekend.”

Als Kike een andere auto had dan de SEAT 1500, als Oviedo dat kleine Oviedín was van 1962, dan zou zij daar zeker ook rijden de straten verlichtend met haar lila bril. Dan zegt zij: “Wij hebben zojuist niet over de ‘vrouw’ gesproken. Daarover valt veel over te zeggen...”

En dan haalt zij voorbeelden aan van moedige vrouwen die zij heeft leren kennen in de vereniging waar zij lid van is. Met hen spreekt zij over de verschillen, over het vrouwelijke stempel wat in het bedrijfsmanagement merkbaar wordt. “De wereld zou er veel beter uitzien wanneer alle talenten van de

mensheid gebruikt zouden worden in plaats van alleen maar de helft (namelijk die van de mannen).”

Bron: *Eduardo Lagar // La Nueva España*, 6 april 2006

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/lid-zijn-
van-het-opus-dei-betekent-het-
christelijk-leven-beleven-dat-is-alles/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/lid-zijn-van-het-opus-dei-betekent-het-christelijk-leven-beleven-dat-is-alles/)
(13-8-2025)